

Det ærede Medlem Hr. Drachmann ytrede nogen Misfornøjelse med de kun tre Arbejdsdage, og i endnu lidt stærkere Udtryk ytrede det ærede Medlem Hr. Dahlgaard det samme. Nu maa jeg for det første dertil sige, at jeg er ikke Skyld i, at der kun er tre Arbejdsdage. Og fordi der ikke holdes Møde her i Tinget, kan det Udvalg, jeg formoder bliver nedsat her i Dag, meget godt arbejde, jeg skal staa til Udvalgets Raadighed ogsaa i den Tid, Rigsdagen ikke holder Møde. Dernæst maa jeg sige, at de Lovforslag, her er fremsat, har krævet ganske betydelige Forberedelser, og jeg har netop bestræbt mig for at lægge disse Forslag saadan til Rette, at alt, hvad der kunde give Anledning til større Tvivl, alt, hvad der er nyt og kunde give Anledning til fornyede Undersøgelser, er henlagt til de to Lovforslag, Ændringer i Vinloven og Ændringer i Toldloven af 29. Marts 1924. Dér hører Drøftelsen af alle disse Spørgsmaal hjemme. Jeg har derfor udsondret de Forlængelser af midlertidige Love, hvor det i Virkeligheden kun drejer sig om Ting, man paa Forhaand var enig om som Luksuslovens Forlængelse, eller i alt Fald om let overskuelige Spørgsmaal. De er udsondret i dette Lovforslag. Der er ganske vist kun en Uge til at behandle det, men det maa jeg i og for sig ogsaa anse for tilstrækkeligt. Alle de andre Spørgsmaal, der medfører nye Foranstaltninger, kræver længere Tid, men der er ogsaa givet Anledning til, at der kan tages længere Tid.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann klagede over det Kaos i Toldlovgivningen, som vi efterhaanden er kommet ind i ved de mange midlertidige Love. Jeg kan fuldstændig give det ærede Medlem Ret i den Betragtning. Det er meget beklageligt, at vi efterhaanden er kommet ind paa de mange midlertidige Love. Det er ligesom en parlamentarisk Mode at gøre Lovene midlertidige. Der er sjælden nogen Lov, om hvilken man ubetinget vil sige, at den er dejlig, *den* skal blive ved at bestaa. Og saa er det altid en Dulmen paa Misfornøjelsen over et eller andet i en Lov at sige: Herregud, saa gør vi den midlertidig, saa tales vi igen ved om Tingene om et eller to Aar. Der har været noget fristende i dette, men det er ikke nogen god Vej at gaa videre paa. Jeg tror, at vi skulde bestræbe os for, ikke mindst i Skattelovgivningen, at søge at faa saa meget af den midlertidige Lovgivning som muligt bragt ud af Verden og faa den forvandlet til permanent eller ryddet til Side, om man vil, kort sagt, tage endeligt Stand-

punkt til de forskellige Spørgsmaal, der nu ligger og flyder i midlertidige Love. Det er klart, at det ikke er heldigt for Statskassen og det finansielle Overblik. Men hvad der særlig ikke er heldigt, er, at de erhvervsdrivende med fuld Ret kan klage over, at de aldrig ved, om de er købt eller solgt; naar den Tid nærmer sig, hvor en midlertidig Lov udløber, er det vanskeligt at disponere med nogenlunde Sikkerhed. Derfor skal Bestræbelserne for at blive af med saa mange af de midlertidige Toldlove som muligt og forvandle dem til permanente, saa vidt man kan blive enig om det, finde ubetinget Støtte hos mig. Og jeg vil haabe, at naar man kommer ind paa den Forhandling, som der bliver god Tid til angaaende Vin- og Spiritusloven og Ændringen af Toldloven af 1924, vil der blive en frugtbar Forhandling om at overføre en stor Del i alt Fald af de midlertidige Loves Indhold til permanente Love. Men det er jo et Arbejde, der ikke skal gøres nu i denne Uge, det er ganske umuligt. Naar vi overfører Indholdet af de midlertidige Love til de permanente, i alt Fald for adskillige af de midlertidige Loves Vedkommende, er dermed deres Saga ude.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann ønskede at bevare den nuværende Krisetold paa Cigarer, 1 Kr. 20 Ø., hvorimod det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ønskede, at man skulde udrydde denne Krisetold til sidste Rest. Jeg har valgt en Mellemvej. Jeg anser hele denne Fremgangsmaade med Krisetold for overordentlig vanskelig i enhver Henseende, vanskelig ikke mindst for de vedkommende Erhverv, for hvilke det er uhyre svært igen at vikle sig ud af en saadan Krisetold. Men jeg mener, at naar nu en Gang Lovgivningen har viklet en af vore vigtigere Erhvervsvirksomheder ind i dette, skylder vi den at vikle den ud af det igen paa den lempeligste Maade. Om Endemaalet er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Jeg tror blot, man gør Ret i at gøre Overgangen saa lidt smertelig som muligt. Derfor er det, jeg foreslaar at gaa den Vej at tage Halvdelen bort og lade den anden Halvdel staa i et Aar.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann henledede Opmærksomheden paa den indenlandske Tobaksavl's Stilling. Ogsaa om dette Spørgsmaal vil der blive rig Lejlighed til at forhandle under Drøftelsen af Tillæget til Toldloven.

Det samme gælder om at give Afgiftsfrihed for grønlandske Skind. Kun maa jeg i saa Henseende bemærke, at hvis man vedtager at give denne Frihed for de grøn-